

Zonnehuisje met uitzicht

Ze studeren nog en wonen nu al in een vrijstaand huis. Voor 200 euro per maand. Robin Rosendahl en Amanda Krijgsman huren de SolarCabin op het voormalige Zodiac-terrein. 'We zijn ontzettende bofkonten.'

tekst Roelof Kleis foto's Guy Ackermans

Het houten huisje met zonnepanelen op het dak springt meteen in het oog. Het staat op een lege vlakte aan de rand van Wageningen, op de hoek van de Marijkeweg en de Haarweg. WUR-complex Zodiac stond hier ooit, met daarachter enkele kassen. Straks verrijst hier Tuinwijk, het tweede deel van nieuwbouwproject Nieuw Kortenoord.

Een deurbel ontbreekt. Dan maar de ouderwetse manier: omlopen en kloppen op het raam. Op de vensterbank staat een rood bordje: *SolarCabin, a home away from home*. Het verwijst naar het ontstaan van de woning, legt masterstudent Robin Rosendahl uit zodra hij de deur heeft opgedaan. De SolarCabin is een van de zes winnende ontwerpen van een prijsvraag die het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA) vorig jaar uitschreef. Robin woont hier samen met zijn vriendin Amanda Krijgsman. 'Nee, er is geen bel. En ook geen officieel adres. Maar we krijgen toch weinig post.'

WIJDS UITZICHT

Het zijn kleine onvolkomenheden in een verder te-mooi-om-waar-te-zijnhuisje. Ga maar na. Je eerste huurhuis is een vrijstaande woning aan de rand van de stad. Nieuwbouw. Huurprijs 100 euro per persoon per maand. Tuin op het zuidwesten en een wijds uitzicht. En voor het groene gevoel 26 zonnepanelen op je dak. 'We zijn ontzettende bofkonten', merkt Amanda op. En daar hoefden ze weinig voor te doen. Afgelopen najaar zocht studentenhuisvester Idealis kandidaten voor de SolarCabin. 'Er waren weinig eisen. Ja, onze positieve woonervaringen delen', legt Robin uit. 'En we moeten eens in de drie maanden een groepje belangstellenden rondleiden.'

De zonnehut is compact. Klein kun je het ook noemen. Maar alle gebruikelijke ruimten zijn aanwezig. De open

Bekijk de video
op resource-online.nl

De SolarCabin die Robin Rosendahl en Amanda Krijgsman huren, bestaat uit een woonkeuken, een kleine woonkamer, een slaapkamer en een badkamertje met douche en wc.

keuken oogt zelfs ruim door het hoge, schuine plafond. In die hoogte hangen twee racefietsen. Bergruimte is schaars, dus alle hoeken en gaten worden gebruikt. Achter de woonkeuken is een kleine woonkamer. Of slaapkamer, het is maar net hoe je 'm gebruikt. Vanuit de keuken leidt een brede trap naar de slaapkamer boven, die een wijds uitzicht biedt over het bouwterrein. Robin en Amanda hebben zo'n 31 vierkante meter tot hun beschikking; meer dan het dubbele van hun vorige studentenkamer aan de Dijkstraat. 'Ik vind het best ruim allemaal', zegt Amanda.

ASIELZOEKERS

De SolarCabin is een unieke woning. Letterlijk. Er bestaat er maar eentje van. Robin en Amanda wonen in het prototype dat architect Arjan de Nooijer van dNArchitectuur ontwierp voor de COA-prijsvraag. De opdracht was 'een innovatieve en flexibele huisvestingsoplossing' te bedenken voor asielzoekers. De zes winnende ontwerpen waren blikvangers tijdens de Dutch Design Week, afgelopen najaar in Eindhoven.

Daar werd ook de weg geplaveid voor de verhuizing van het zonnehuisje naar Wageningen, vertelt projectdirecteur Tjakko Smit van Bouwfonds (BPD), dat de duurzame wijk Nieuw Kortenoord bouwt. 'Wij hebben aangeboden om het gebouw een jaartje bij ons neer te zetten. Met mensen erin, om te testen of je er echt in kunt wonen.'

Hoewel het concept is ontwikkeld voor vluchtelingen en statushouders, is het ook voor studenten zoals Robin en Amanda een aantrekkelijke optie. Goed, het is af en toe wat behelpen. Toilet en douche zijn zo krap dat je nauwelijks je kont kunt keren. Robin: 'En de ruimte naar de bovenverdieping is open; warme lucht verdwijnt dus eerst naar boven. Het duurt even voordat het warm is.'

Wel weer leuk daarentegen is dat in principe alle gebruikte elektriciteit van het eigen dak komt. De 26 zonnepanelen leveren meer stroom op dan de studenten verbruiken. De SolarCabin is dus een kleine elektriciteitscentrale. Daarmee verdient het concept zichzelf voor een deel terug. In de keuken hangt een display die precies bijhoudt wat er aan stroom is opgewekt.

GLUREN

Het interieur is van blank, onbewerkt hout. Maar bewerken mag. Amanda: 'We hebben van de architect de vrije hand gekregen om er ons eigen plekje van te maken. We mogen gaten boren om dingen op te hangen en schilderen als we dat willen. De kasten hebben we zelf gemaakt. Het is heerlijk om je eigen plek in te richten.'

De woning trekt intussen veel bekijks. Zeker in de weekenden als mensen gaan wandelen. Robin: 'Regelmatig komen voorbijgangers door de ramen gluren. Tot ze ons zien zitten en dan schrikken ze.'

